

22. ZMIERENIE S BOHOM

Predstavme si situáciu, že každý z nás prechádza životom. Nie všetci sa pohybujú vždy v bezpečných vodách a v blízkosti brehov. Ten, kto prepadne čaru jazier a morí, sa musí na každú plavbu pripraviť a všeličo obetovať. Či plavci na lodkách alebo kapitáni ľadoborcov, majú pred sebou určitý cieľ - druhý breh alebo bezpečný prístav. Než doplávajú k cieľu, môže sa stretnúť nejedno prekvapenie; nečakaný vietor, búrky, silný prúd, inokedy sa pokazí samo plavidlo. Vo chvíľach keď ide naozaj o život, každý človek volá o pomoc a záchranu. Známe volania SOS - je skratka - Save Our Sole, alebo - zachráňte našu dušu. A práve záchrana teda spása našej duše je téma dnešného zamyslenia. Aby mohol byť ktokoľvek spasený, musí byť najskôr zmierený s Bohom. Započúvajme sa do známeho textu z listu Rímskym:

Rímskym 10:9-11 *Lebo ak svojimi ústami vyznávaš: "Ježiš je Pán!" a vo svojom srdci uveríš, že Boh ho vzkriesil z mŕtvych, budeš spasený. ¹⁰ Lebo srdcom veríme na spravodlivosť a ústami vyznávame na spásu. ¹¹ Ved' Písmo hovorí: "Nik, kto v neho verí, nebude zahanbený."*

Z citovaného textu vyplýva, že viera vo vzkriesenie je jednou z podmienok spasenia. Ktokoľvek o potrebe spasenia pochybuje, alebo Kristovu obeť za hriechy nepovažuje za dostatočnú, zrejme nepatrí k tým, ktorí sa budú zo stretnutia so svojím Stvoriteľom radovať. Pozrime sa na niekoľko dôležitých právd, ktoré sa týkajú spásy ľudskej duše a zmierenia s Bohom.

Všetci vieme, že spasenie duše sa týka beznádejnej situácie hriešnika, ktorý sa bez vonkajšej pomoci nezaobíde. Ak nezasiahne Boh sám, nespasení ľudia budú na večnosť stratení. Každý človek, či už je to civilizáciou neovplyvnený pohan, racionálny vzdelanec alebo najnábožnejšie založená osoba na svete, potrebuje počuť dobrú novinu o spasení, inak každému z nich hrozí Božie spravodlivé odsúdenie za ich hriechy.

1. Spásonosná viera, ktorá vedie k zmiereniu s Bohom, je viera vo vzkrieseného Pána Ježiša Krista. Jedným z tých, ktorí na vlastné oči videli vzkrieseného Krista bol apoštol Pavol, ktorého svedectvo sa stalo základom kresťanskej viery a nádeje. Bez viery vo vzkriesenie nie je spasenie:

1list Korinským 15:17-18 ⁷ *A keď Kristus nevstal, vaša viera je márna a ešte stále ste vo svojich hriechoch.* ¹⁸ *Potom aj tí, čo zosnuli v Kristovi, sú stratení.*

Vzkriesený Boží syn, Pán Ježiš Kristus, je ten najspoľahlivejší sprievodca, ktorý nám bol Bohom Otcom poslaný. Neprišiel len preto, aby sa naplnilo proroctvo o židovskom Mesiášovi, ale prišiel ako Boží syn, ktorý zomrel za naše hriechy. Na dôkaz toho, že Jeho obeť bola Otcom prijatá, bolo vzkriesenie z mŕtvych. Jedine On má moc nás viesť životom k cieľu, aby sme boli s Bohom Otcom zmierení.

2. Jediný spôsob zmierenia s Bohom je osobné vyznanie viny. Mnohí ľudia sú presvedčení, že odmena je pripravená všetkým dobrým ľuďom, ktorí sa snažia, aby nikomu neublížovali, aby dodržiavali zákony a správali sa najlepšie tak, ako to prikazuje desatoro. Dobrí ľudia môžu obetavo vyvíjať filantropiu, konať dobré skutky, sú skutočným prínosom ľudskej spoločnosti, ale spasenie nemajú zaručené. Ak ich motivácia a životné krédo nie je v súlade s Božou pravdou, minú svoj cieľ. Bez vyznania viny nie je odpustenie. Ich hriech je v tom, že preceňujú svoju spravodlivosť a nedoceňujú obeť Pána Ježiša Krista a Boží spravodlivý trest. Bez pravého poznania sa môžu snažiť akokoľvek, ale ak sa ich viera nestojí na Božej pravde, spejú do záhuby.

Nábožensky založení ľudia si uvedomujú do istej miery svoju nedokonalosť a nenechávajú nič náhode. Zo všetkých síl sa snažia, aby sa svojmu bohu zapáčili. Všetkým, ktorí sú plní náboženského horlenia, apoštol Pavel hovorí:

Rímskym 10:2-4 *Veď im môžem dosvedčiť, že horlia za Boha, ale nie podľa pravého poznania;* ³ *keďže nepoznajú Božiu spravodlivosť a usilujú sa postaviť svoju spravodlivosť, nepodriadili sa Božej spravodlivosti.* ⁴ *Veď cieľom zákona je Kristus, aby spravodlivosť dosiahol každý, kto verí.*

Apoštol Pavel bol tiež presvedčený o tom, že je dobrý Boží služobník. V Boha veril, Bohu slúžil a náležite dodržiaval všetky židovské rituály a tradície svojho ľudu. Sám o sebe vyhlásil:

Filipským 3:5-6 na ôsmy deň obrezaný, z Izraelovho rodu, z Benjamínovho kmeňa, Hebrej z Hebrejov, čo sa týka zákona farizej, ⁶ čo do horlivosti prenasledovateľ Cirkvi, čo do spravodlivosti, ktorá je v zákone, žil som bezúhonne.

Pavel, napokon ako veľa nábožensky založených a horlivých ľudí sa mylne domnieval, že vonkajšie dodržiavanie najrôznejších pravidiel, nariadení a rituálov mu v Božích očiach zabezpečí priazeň. Ale Hospodin Boh sa pozerá do srdca človeka a podľa svojich svätých štandardov takého človeka nemôže prijať. Ak sa pýtate prečo nie, tu je odpoveď tým, ktorých Hospodin vyviedol z egyptského otroctva:

Exodus 20:3-5 ³ Nebudeš mať iných bohov okrem mňa! ⁴ Neurobiš si modlu, ani nijakú podobu toho, čo je hore na nebi, dolu na zemi alebo vo vode pod zemou! ⁵ Nebudeš sa im klaňať, ani ich uctievať! Lebo ja, Pán, tvoj Boh, som žiarlivý Boh...

Tu vidíme, že ten, kto sa spolieha sám na seba, alebo na úprimnú vieru v najrôznejšie duchovne orientované systémy, neslúži pravému Bohu, ale bohom falošným. Ako poznáme falošnú vieru a poveru? Najlepšie skrze Písmo. Náboženským horlivcom Pán Ježiš odpovedal na základnú otázku viery takto:

Matúš 22:36-40 ⁶ "Učiteľ, ktoré prikázanie v Zákone je najväčšie?" ³⁷ On mu povedal: "Milovať budeš Pána, svojho Boha, celým svojím srdcom, celou svojou dušou a celou svojou myslou!" ³⁸ To je najväčšie a prvé prikázanie. ³⁹ Druhé je mu podobné: Milovať budeš svojho bližneho ako seba samého! ⁴⁰ Na týchto dvoch prikázaniach spočíva celý Zákon i Proroci."

Kto z nás je schopný dodržiavať tieto dve prikázania? Kto obstojí? Nikto! Všetci myslíme sami na seba viac, ako na svojho Pána a svojich blízkych. Len ten, kto túto skutočnosť z Božej milosti spozná, môže volať SOS. Za svoj hriech sebastrednosti a nevery čelia všetci ľudia súdu. Pretože pred Bohom nie je nikto spravodlivý, musíme si uvedomiť, že na to,:

3. Aby sme mohli byť zmierení s Bohom, musíme sami sebe priznať, že sme hriešni. Keďže je každý v prirodzenom stave plný sebeckta, závidi, nenávisti, ziskuchtivosti, zmyselnosti a žiarlivosti, skrývame svoje myšlienky a motívy nielen pred Hospodinom, ale aj pred ostatnými. Pred ostatnými sa nám to ako tak darí, ale pred Hospodinom nezostane

skryté nič. Len s Jeho pomocou môžeme spoznať, že sme hriechom beznádejne skorumpovaní. Ten, kto si uvedomí, že so svojimi silami nezachráni, musí hľadať záchranu inde. Každý, komu Boh Otec ukáže, že Ježiš Kristus zomrel za hriechy mnohých a uzná, že zomrel aj za neho, bude zmierený nielen so svojim Stvoriteľom, ale aj Spasiteľom. Až budeme jedného dňa stáť v Božej prítomnosti, môžeme sa odvolávať na ospravedlnenie skrze Pána Ježiša Krista.

Pozrime sa najskôr na to, ako si môžeme byť istí, že aj nám patrí Kristova spravodlivosť:

4. Aby sme mohli byť zmierení s Bohom, musíme veriť tomu, že Ježiš Kristus za nás vykonal všetko, čo by sme sami nikdy nedokázali. Už sme naznačili, že záchrana je založená na viere a dôvere, že jedine skrze Ježišovu dokonalú a dokonanú obeť, môžeme stať pred Bohom bez poškvrny. Jedine On perfektne naplnil Boží svätý zákon a svojou smrťou na kríži vytrpel spravodlivý trest, ktorý bol určený nám. Vierou vyznávame, rovnako ako apoštol Pavol, že Boží syn zomrel za naše hriechy:

1list Korinským 15:3-4 ³ *Odovzdal som vám predovšetkým to, čo som aj ja prijal: že Kristus zomrel za naše hriechy podľa Písem; ⁴ že bol pochovaný a že bol tretieho dňa vzkriesený podľa Písem...*

Ježišova obeť na kríži bola dovŕšením židovského obetného systému a poriadku. Boh pri obetovaní vždy vyžadoval krv a smrť. Súčasťou náboženského rituálu bolo každoročné symbolické preliatie krvi obetných zvierat za hriechy a previnenia. Ježiš, Baránok Boží, bol obetovaný, aby mohol byť náš hriech odpustený a Božia spravodlivosť uspokojená. Na dôkaz toho, že dokonalá obeť bola prijatá, bol Boží syn po troch dňoch vzkriesený. A nielen to. Boží syn bol Bohom Otcom povýšený:

Rímskym 1:4 ⁴ *a podľa Ducha svätosti od vzkriesenia z mŕtvych je ustanovený v moci ako Boží Syn, o Ježišovi Kristovi, našom Pánovi.*

Keby Pán Ježiš nebol vzkriesený a uvedený do moci, nikto by nemohol byť spasený. Ale pozor – samotný súhlas, že Ježiš Kristus vstal z mŕtvych, ešte nikoho nespasí. Niektorí ľudia veria, že Ježiš je vzkriesený Spasiteľ, podobne ako mnohí vodiči áut veria, že bezpečnostné

pásky zachraňujú životy. To samo o sebe je rovnako účinné ako keď niekto o užitočnosti bezpečnostných pásov síce nepochybuje, ale nikdy ich nepoužíva. Spásonosná viera nie je len intelektuálne prikyvovanie: „tak teda áno, všetkému rozumiem a verím“. Túto skutočnosť musíme prijať srdcom. Biblicky povedané srdce nie je len sídlom emócií, ale aj sídlom vôle. Na úrovni srdca odovzdávame celú našu osobnosť a vôľu Hospodinovi, aby sme radostne slúžili Kristovi, ktorý sa stal naším vlastníkom a Pánom. Možno si niekto z veriacich pomyslí, že k viere zase pridávame niečo navyše. Pochopiť odlišnosť medzi spásnou vierou a motiváciou k dobrým skutkom, nie je jednoduché. V podstate nehovoríme nič iného, ako to, že veriaci je vierou premenený, aby konal dobré skutky. Nerobíme dobré skutky, aby sme boli spasení, ale pretože spasení sme. A to je veľký rozdiel. Veď aj Pán Ježiš na túto skutočnosť poukazoval:

Matúš 10:32-33 ³² Každého, kto mňa vyzná pred ľuďmi, aj ja vyznám pred svojím Otcem, ktorý je na nebesiach. ³³ Ale toho, kto mňa zaprie pred ľuďmi, aj ja zapriem pred svojím Otcem, ktorý je na nebesiach.

K čomu sa máme priznať, čo máme pred ľuďmi vyznávať? Vyznávame, že Ježiš Kristus sa stal Pánom nášho života. Titul "Pán" potvrdzuje Jeho absolútnu zvrchovanosť. Ten, kto vyzná, že Ježiš Kristus je jeho Spasiteľom, vyznáva, že je aj jeho Pánom. Ten, kto vyzná, že Ježiš Kristus je Spasiteľ, ale žije ďalej svojím starým životom, spasený s najväčšou pravdepodobnosťou nie je.

Prvým krokom vyznania veriacich, že Ježiš Kristus sa stal ich Pánom, vedie ku krstu. Krst je znázornením, že spolu s Kristom umieram sám sebe, som pochovaný a spolu s Kristom vzkriesený k novému životu. Nový život začína tým, že sa vzdávam všetkej doterajšej svojbytnosti a že sa chcem podriadiť tomu, čo odo mňa Boh vyžaduje.

Druhým krokom vyznania veriacich je, že prehodnotí svoj doterajší život. To znamená, že všetko čo robím, a ako žijem, bude Bohu milé. Nový život v Kristovi je popísaný takto:

1 Petra 3:15-17 ¹⁵ ale uctieajte sväto Krista, Pána, vo svojich srdciach, stále pripravení obhájiť sa pred každým, kto vás vyzýva zdôvodniť nádej, ktorá je vo vás. ¹⁶ Robte to však skromne, s bážňou a s dobrým svedomím, aby sa tí, čo tupia váš dobrý život v Kristovi,

zahanbili práve v tom, z čoho vás osočujú. ¹⁷ Lebo je lepšie trpieť za dobré skutky, ak je to Božia vôľa, ako za zlé.

Apoštol Pavol nám na úvod v 9. verši povedal, že kto svojimi ústami vyzná Ježiša ako Pána, bude spasený. V 10. verš rozlišuje medzi vierou srdcom a vyznanie ústami, čomu sme uverili. Stav srdca vedie k dobrým skutkom, zatiaľ čo vyznanie ústami hovorí o spasení. To čo vyznávame ústami potvrdzuje vnútornú vieru, že žijeme podľa toho, čomu a komu sme uverili.